

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 21 Kwietnia r. s. 1822 roku.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

Ryga dnia 15 kwietnia. Dnia 14 marca 1822, Pan Teodor Grotthuss, kurlandczyk, znamienitey sławy chemik, zakończył w Gieddutz w Litwie, dręczone słabością, ale zawsze czynne i dla nauk poświęcone życie. Puścił swoje, składającą się z kapitałów, około 12,000 rubli sr., biblioteki i innych zbiorów, zapisał prawem dziedzicznym kurlandzkiemu towarzystwu literatury i sztuk, w którym do liczby Koryfeów należał, jak się to z roczników towarzystwa okazuje. Z procentów od kapitału ma być co rok wypłacanych 500 rubli sr. dziedzicowi Gieddutz pod tym warunkiem: „ażeby tenże dziedzic składał przed pomienionem towarzystwem świadectwo, podpisane przez gromadę chłopów, jednego z posiadaczów ziemiańskich i predykanta z Szaymen na to: że dziedzic z Gieddutz w przeciągu roku nie wybierał nic od gromady chłopów na podatek skarbowy, kościelny i ziemski.“ Reszta procentów ma w części użytą być na powiększenie kapitału, a w części na sporządzenie fizycznych i chemicznych aparatów; później zaś z powiększoną masą kapitału ma być obrócona na zafundowanie katedry chemii i fizyki w Nitawie. Towarzystwo przekonane jest, że krewni zmarłego ubiegać się będą o doprowadzenie do skutku tego, co rzeczywistém jego było zadaniem.

NIEMCY.

(z *Gaz. War.*) *Od brzegów Menu d. 9 kwietnia.*

Z powodu pisma Pana Griesinger o przedrukowywaniu książek, seym związku niemieckiego w Frankforcie postanowił upraszać rządów krajów związkowych o podanie stosownego projektu.

Baron Berstett, minister W. Xiążęcia Badeńskiego, miał po zaganiu tamecznego seymu mowę, w której wystawił obraz kraju, a między innemi oświadczył: „Woyna ciągle prawie przez 25 lat trwająca, powiększyła znacznie odbyt wszystkich płodów przemysłu ludzkiego; wszystkie siły politycznego ciała nateżyły się, a przyjemne uczucie pomnożonej czynności niepozwalalo postrzegać złego, które się nieznacznie wzmagalo. Za przywróceniem pokoju zmniejszył się odbyt płodów, a tym czasem ilość ich powiększała się ciągle. Nienaturalne nateżenie ustało powoli. Ztąd pochodzi w Europie obfitość płodów ziemi i wyrobków wszelkiego rodzaju; ztąd brak ich odbytu, ztąd ich taniość, co naybardziej czują wieśniacy. Sam tylko czas może temu zaradzić, co po części zależy od toku, jaki wezmą wielkie polityczne wypadki w Europie. Zawisło także od tego, czyli ludzie z łatwością lub trudnością stosować się będą do okoliczności, czyli dzielnie samych siebie zwyciężając, rzeką się wyszukanych potrzeb życia, i chętnie powrócą do prostszego sposobu przodków swoich, lub czyli upornie zostawać zechcą w stanie, którego utrzymać wcale nie mogą.“

Na jarmarku w Brunświku skóry cielejące bardzo drogo placono, gdyż pewny dom handlowy kazał zrobić 40,000 tornistnów dla wojska greckiego.

Gazeta bayreyska umieszcila domysłowe odmiany powietrza od 1 kwietnia do 16 września r. b.: od dnia 1 do 30 kwietnia obiecuje czas suchy i przyjemny, z początku jednak nieco zimny. Od 1 do 16 maja coraz większe ciepło, i czas bardziej

suchy, niż wilgotny, a niekiedy burze. Od 17 do 29 maja niestała pogoda, bardziej jednak czas suchy, niż wilgotny, i urodzajny. Od d. 30 maja do 8 czerwca niestała pogoda i często nieprzyjemne powietrze. Od 9 do 23 czerwca po większej części czas suchy z wiatrem chłodnym. Od 24 do 30 czerwca ciepło z grzmotami. Od 1 do 7 lipca niestała pogoda. Od 8 do 24 lipca po większej części czas suchy, niekiedy z mocnym wiatrem. Od 25 lipca do 12 sierpnia czas po większej części suchy, z nadzwyczajnymi upałami. Od 13 do 27 sierpnia czas bardziej suchy, niż wilgotny z burzami. Od 28 sierpnia do 4 września niestała pogoda i czasem grzmoty. Od 5 do 16 września czas po większej części suchy i nieco chłodny. Podług tych domysłów spodziewać się można lata suchego i ciepłego.

(z *Gaz. Warsz.*) *Frankfort d. 10 kwietnia.* Od 14 dni coraz bardziej zdaje się, iż woyna wybuchnie; mimo tego przecież ludzie świadomi rzeczy nie tracą nadziei utrzymania pokoju. Wszyscy uwielbiają umiarkowanie i roztropne postępowanie Dworu Rossyjskiego. Gabinety pracują gorliwie nad odwróceniem woyny.

(z *Kor. Warsz.*) *Akwisgran d. 6.* Podług listów z Wiednia, rozchodzi się tamże pogłoska, iż znajdujące się woyska austriackie w lombardzko-weneckiem królestwie, udadzą się do austriackiej Dalmacyi, dla formowania tamże kordonu nad granicą turecką. Dodaje przytem, iż woyska te z górnych Włoch, mają być zastąpione przez korpus jenerała Frimont; z czego wypływa, iż królestwo neapolitańskie, wkrótce od woysk austriackich opuszczone zostanie.

(z *Kur. Warsz.*) W Niderlandach spodziewają się przybycia pewney znakomitey osoby ze Dworu Rossyjskiego, na przyjęcie której wielkie czynią przygotowania.

AUSTRIA.

(z *Gaz. Warsz.*) *Wiedeń d. 15 kwietnia.* Słychać, iż w przypadku woyny, każdy półk piechoty naszej powiększony będzie 500 ludźmi, a to, żeby batalionow milicyi nie użyć do czynney służby.

Tryest 31 marca. Zabity *Aly*, basza *Janiny*, nie umiał ani czytać ani pisać; sam jednak dyktował listy, i umiał kilka języków. Do obrazu okrucieństwa jego należy i to, iż pewnego człowieka kazał przywiązać między dwie deski, i razem z niemi przepiłować żywcem.

Nim się jeszcze flota turecka pokazała pod wyspą *Idrya*, powstałi tameczni mieszkańcy, dla pokonania nieprzyjaciół, co grekom ułatwiło zwycięstwo.

FRANCYA.

(z *Gaz. Zusc.*) *Paryż dnia 6 kwietnia.* W naszych północno-zachodnich departamentach dzieją się prawie takie same bezprawia, jak w Irlandyi, rabunek, pożogi i morderstwa. Starają się teraz nakłaniać włóścian, aby ich przenieść do Gujany, gdzieby na miejscu negrów plantacye uprawiali. Gazety tutejsze, które donoszą wiele takich rzeczy o Niemczech, o których tam nawet nie drukują, zapewniają, że Vice-Król Lombardzko-Wenecki, *Arcey-Xiążę Raynery*, został odwołany, i że Xiążę następca tronu austriackiego займёт miejsce jego z obszerniejszą władzą.

Jedna z gazet tutejszych donosi, że rezydent angielski w *Teheranie* opuści Persyę, ponieważ Szach, nie zważając na jego wdawanie się, zawarł z kim innym korzystniejszą dla siebie przysięgę, zaczepną i odporną. Taż gazeta wyraża, że oczekują z pewnością okólnej noty Dworu austriackiego, w której podaje do wiadomości innych dworów, iż Austria usuwa się całkiem od spraw tureckich.

(z *Gaz. Berl.*) *Paryż d. 10 kwietnia*. Znowu mówią i z pewnością twierdzą zdają się, że Król angielski, na d. 18 czerwca przybędzie do *Paryża*.

Król odbywa codziennie przejażdżki w tutejszych okolicach, i zwiłdził znowu *Argenteuil*.

Xiąże heski, kawalera *Carcha*, sprawującego interesu w *Toskanii* mianował ministrem rezydentem przy dworze naszym; złożył on swe listy wierzytelne.

Od kilku tygodni przybywają tu z różnych prowincyj młodzi i zdrowi konskrybencyoniści, którzy zaciągają się do gwardyi królewskiej, na miejscu w znaczącej liczbie z niej uwolnionych. A tak nikną powoli starzy wojownicy, którzy pod przeszłym rządem służyli.

Hrabia *Deserre* wyjechał do *Neapolu*.

Tak nazwani strzelcy *pirenejscy*, którzy od *Poitiers* aż do *Nantes* mieli stanowiska, odebrali rozkaz, aby się ku granicom Hiszpanii posunęli, a tak domyślają się, że tam kordon ma być jeszcze wzmocniony.

W *Paryżu* znowu młodych ludzi, częścią po domach, częścią na ulicach poymano i uwięziono.

Szkola prawa w *Paryżu* będzie wkrótce otwartą.

Kupiec *Chappuy* z *Rennes* został uwięziony. Uszedł on z więzienia i podał do gazet ogłoszenie, w którym donosi: iż nie ze złego sumnienia, i gdyby się poczuwał do winy, uszedł z więzienia; lecz że, podług trwającego oddawna zwyczaju, niewinni, 6 do 8 miesięcy siedzą w więzieniu; nim do wyroku przyjdzie. Zresztą stanie on, jak tylko jego sprawa nastąpi.

W małym piśmie: *Chagrins domestique de Napoléon Bonaparte*, jest następująca anegdota: W roku 1814 *Xieźna St. Leu*, która po części do tajemnic była przypuszczona, podawała radę, aby użył swej małżonki za środek do polepszenia swego stanu. „Nie, odpowiedział *Napoleon*, *Arzy Xieźna* widziła mnie na szczycie potęgi; nie przystoi mi powiedzieć jej, że się zniżył, a tym bardziej, prosić, aby mi swoim wpływem wspierała.”

Przedsięwzięto twierdzę *Vincennes* wewnątrz odmienić, a zewnątrz wzmocnić.

Thouars osadzone jest wojskiem z *Roscelli*.

Izba deputowanych. Kładziemy tu dokładniejszą wiadomość o ostatnich sessjach izby deputowanych. Z powodu osady, mówił Pan *Constant* o handlu niewolnikami. Przywiódł zdanie dawniejszego ministra *Barona Portal*, który utrzymywał, iż ustawy, tyczące się tego handlu, wymagają znacznych popraw. Handel ten jest prawdziwie zakazany, lecz pokątnie ciągle prowadzi się dla tego, iż kary nie są dosyć surowe. Przestaje się zwykłe na zabranie okrętu, i zakazaniu właścicielowi zabranego okrętu, żeby na morze nie wypływał. Lecz w handlu, na którym się 300 od stażyskuje, mało kto uważa na podobne kary. Drugim złym skutkiem obecnego urzędzenia jest upodlenie naszej siły morskiej. Anglia, która zniosła handel niewolnikami więcej przez samolubstwo i politykę, niż przez ludzkość; Anglia zachowała sobie zuchwałe prawo zatrzymywania, przeglądania i karanie naszych okrętów. Używa pozorów tego dla dopięcia innych wcale zamiarów, i stania się sędzią w swojej własnej sprawie. Oskarża okręty nasze o morskie rozboje, lub o zakazane związki z osadami swemi, i prowadzi je do portów, dla oddania ich pod wyrok swojej admiralicyi. Pan *Vaublanc* odpowiadając na to, twierdził, iż rząd trudni się uchyleciem nadużyć i obostrzeniem kar; teraz zaś musi postępować według ustaw istniejących. Mówił, iż w osadach francuzkich daleko lepiej obchodzą się z murzynami, niż dawniej, dla pomnożenia ich liczby; iż zosta-

wiono im jeden dzień w tygodniu, aby sobie uprawiali swoje ogrody; i pozwolono im małego handlu prowadzenie. Zbił zarzut, jakoby osady nasze w *Indiach Zachodnich* mało znaczyły; oświadczył, iż handel zachodnio-indyjski ważniejszy jest od handlu *Wschodnio-Indyjskiego*, i że Anglicy sami chętnieby ustąpili *Indy Wschodnich*, niż *Jamaiki*. Wypada nam (rzekł w końcu) uważać za drogi skarb nasze *Indye Zachodnie*. O *St. Domingo* zamilczał; namienił atoli, iż w tej mierze ręce nasze przez inne Mocarstwa są związane. Pan *Lameth* powiedział otwarcie: iż osady nasze mało nam są w czasie pokoju użyteczne, a wiele kosztują; w każdej zaś wojnie, tak jak mychy mogą być przez anglików zgniecione. „Lecz na cóż się zda mówić o tem? (rzekł kończąc głos) uwagi moje tak jak zwykłe uwagi mojej strony, zostaną bezskuteczne, bo usiłowania nasze o poprawę budżetu są nadaremne; nie mamy bowiem we Francyi rządu prawdziwie reprezentacyjnego. Nasze głosowanie jest prawdziwą formalnością i ceremonią, tém bardziej, iż ministrowie zapewnią sobie w izbie tak znaczną większość, iż ani nas słuchając, ani nam odpowiadając, każdą przedstawioną oszczędność, stronnikom swoim odrzucać każą.” Po długich sporach zabroniono tej mowy drukować. Lecz jednak strona dokazała, iż imiennie wszystkich deputowanych o zdanie się pytało, aby departamentu poznał sposób myślenia swoich reprezentantów.

Dnia 4 b.m. trudniła się izba artykułem budżetu uposażenia parów. Pan *Sebastiani* twierdził, iż 2 miliony jest za wiele, tém bardziej, iż uposażenia senatorów trzecią częścią zmniejszone zostały, a parów powiększyły się przez pensye zmarłych senatorów, tak dalece, iż teraz 3 miliony 500,000 franków wynoszą; radził odjąć 1 milion 100,000 franków, z powodu szczególniej, iż ministrowie używają tych pieniędzy na przekupienie kręsek w izbie. „Ministrowie (rzekł) dawno już obiecali ogłosić listę tych uposażeń, ale słowa nie dotrzymali. Mianowano wielu parów, i pierwszy jeszcze płacono im pensye.” Odezwała się prawda strona: Wymień ich *WPan*, a mówca wymienił *Pana Mancalm*. Pan *Dudon* zbił twierdzenia *Pana Sebastiani* i mowę jego drukować kazano. *Jenerał Foy* ubolewał, iż mianowanie parów od samego Króla zależy, iż postanowienia Monarchy w tej mierze nie są ogłoszone, i że są tacy parowie, których mianowanie jest tajemnicą, a którzy ciągle zasiadając i mając głos w izbie deputowanych, wzmacniali stronę ministrów. Wszystko to (rzekł) nie jest zaletą dla Francyi. Sprzeciwiam się temu porządkowi, niezgodnemu z przeznaczeniem i powagą izby parów; sprzeciwiam się temu, gdyż to nie zgadza się z arystokracją konstytucyjną, inaczej zamienia się w nikczemną arystokracją, którą uważam za ohydę towarzystwa i nią się brzydzę. (Mowa ta ma być drukowaną). Minister skarbu oświadczył, iż nie ma żadnego wpływu do ustanowienia pensyi parów, w czem stosuje się tylko do przełożeń wielkiego referendarza izby parów. Powiedział wreszcie, iż układa listę uposażeń, którą jeszcze w ciągu teraźniejszego posiedzenia przedstawi. Odrzucono nakłonic wniosek *jenerała Foy*, równie jak *Pana Lameth*, względem zmniejszenia tych uposażeń. Mamy pychę (rzekł niedawno w izbie pewny wojskowy), nie zapieramy się tego, a próżność innym zostawiamy.

ANGLIA.

Gazeta ryzka *Zuschauer* umieściła z angielskiej gazety *Statesman* następujące uwagi nad obecnym stanem *W. Brytanii*.

„Osoby mające zwyczaj zwracać uwagę swoją na przeszłość i czynić porównania, znajdując położenie Anglii, w czasie rządu, który za najświetniejszy w dziejach *W. Brytanii* uważają, pogorszyło się w sposobie nader zatrważającym. Gdy *Jerzy III* na tron wstępował, dług narododatkowy wynosił 127 milionów funt. szterl., a roczne wydatki rządu dochodziły tylko do 8 milionów f. st. Od tej epoki wydaliśmy 200 milionów f. st., aby stracić te osady nasze, które składają teraz federac-

cyą amerykańską. Francuzka wojna rewolucyjna kosztowała nam ogromne summy. Korupcyja jaka naówczas w rządzie naszym panowała, jest niczem w porównaniu z obecną, a jednakże Pan Pitt oświadczył nieco dawniej, że ucziwy człowiek nie może być ministrem, co jednak nie wstrzymało go od zostania ministrem. Wojna rewolucyjna prowadzona była pod pozorem spólnego działania z mocarstwami koalicyjnymi, dla przywrócenia dawnego systematu; ale celem jej było także zajęcie uwagi narodu angielskiego i zapobieżenie reformie parlamentu, która stałaby się podobno nieuchronną. Przyjęty na początku tej wojny systemat polityczny, którego się teraznijsi ministrowie, po większej części uczniowie ówczasowych, pilnowali, był dla nas nader szkodliwym. Wydano dwa miliardy funt. st. (12,000 milionów rub. sr.) z przychodów narodowych a dług narodowy posuniono przeszło do 900 milionów f. st. Wszystkie te pieniądze wydano dla upokorzenia Francji; ale niestety, zwyciężeni jakiegokolwiek bądź doznali od nas postępowania, szczęśliwsi są bez porównania od zwycięzców. W. Brytania i Irlandya, mające ludności 18 milionów dusz, płacą rządowi 55 milionów f. st. podatku, 8 milionów f. st. dziesięciny, 8 do 10 milionów na utrzymanie ubogich, nie licząc mostowego, bramnego i opłat na utrzymanie kościołów i dróg, w ogóle 83 do 84 milionów f. st. (więcej 2 miliardów franków.). Porównajmyż te przywalające ciężary narodu angielskiego z budżetem francuzkim, który jakkolwiek jest ogromny, okaże się jednak, że naród liczący 30 milionów ludności, składa tylko połowę tego, co my opłacamy, i że nie opłaca mostowego i bramnego (z małym wyjątkiem), ani podatku na utrzymanie kościołów i dróg, t. j., że francuz wnosi tylko piątą część tego, co anglik wydatkuje. Położenie jest zasmucające, i dopóki nie będziemy mieli prawdziwie patriotycznego ministerium, póty nie będziemy z położenia tego wybawionymi.

Pokazuje się z tego wystawienia rzeczy; jak się głośno opozycya ze skargami swemi odzywa, a angielska gazeta *Star* przewiduje, podobno nie bez przyczyny, że zbliżające się posiedzenie parlamentu będzie bardzo burzliwem; albowiem wzrastające oraz bardziej nieukontentowanie w Irlandyi, opóźnianie przyrzekanej oszczędności w wydatkach stanu, uskarżanie się posiadaczy ziemskich i rekodzielników na brak odbytu i niedostatek potrzeb życia, wreszcie dwóznacza rola, jaką grała Anglia w wojnach oswobodzenia amerykańskiej i greckiej, dadzą sowitą materją dla opozycji do uskarżania się przeciw ministrom. (P. J.)

(z *Gaz. berl.*) Londyn dnia 7 kwietnia. Pan Chateaubriand nowy poseł francuzki d. 4 wieczorem zawinął do Dover i d. 5 tu przybył. Orszak jego składał się z 5 pojazdów.

Rząd i nasze publiczne pisma zachowują jak najgłębsze milczenie względem układów, zawartych od niejakiemu czasu z Danją.

Pewny mający plantacyę w *Jamaice* podał dochód swoich plantacy z roku przeszłego jak następuje: wyłożony kapitał 35,000 fun. Przychód z produktów (cukru i rómu) 2,888 f. koszta 2,808 f., zostaje 80 f. (?)

W roku zeszłym publiczny dochód Anglii około 1,261,255 f. był większy, niż w roku 1820.

W *Konstantynopolu* do d. 11 marca panowała spokojność; była nadzieja utrzymania pokoju; nawet Lord *Strangford* donosił, że stosunki nie były przerwane.

W *Lancaster* skarga przeciwko urzędnikom finansjerskim przez sąd przysięgłych odrzuconą została.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

W gazecie petersburskiej, *le Conservateur Imperial*, czytamy następujące uwagi: „Od trzydziestu lat systemat konstytucyjny stał się ulubionym układem i kształtem rządu pożądanego przez narody. Naprózno część ludzi oświeconych, którzy z rozbioru zasady społecznego życia okazali, że naród

który doszedł starości pod panowaniem praw, sobie nadanych, zapewniających dla każdego obywatela wolność i własność, tém samém posiada reprezentacyą, która go czyni częścią kraju. Zasada ta nie zdaje się być dosyć gruntowną dla rozprawy o politycznych; im chce się reprezentacyi mówiącej; ale ci reprezentanci, którzy tak dobrze znają swe prawa, azaliż równie znają swe powinności. To wszystko, co się robi nad brzegami Tamizy, niezmierznie się im podoba; z uniesieniem przypominają Blackstona, jak tylko idzie o ich przywileje; nakoniec trzeba im wystawić przed oczy takie porównanie, w któremby się wystawił obraz karności parlamentowej, przyjętej w reprezentacyi angielskiej.

To pewna, że niepodległość obu izb parlamentu jest najmocniej zabezpieczona: chociaż Król niezaprzeczone ma prawo otwierać je i zamykać, podług upodobania. Każdy też członek parlamentu może się nazwać nietykalnym, dopóki tylko ściśle dopełnia powinności poddanego wiernego koronie, i obywatela posłusznego prawu. W ostatnim z tych względów; jeżeliby np. członek izby niższej nie zapłacił wezchu nie większego od sta f. s. zostanie uznany za bankruta, i natychmiast będzie wygnany z izby.

W rzeczach cywilnych, w przypadku, w którym prawo angielskie stanowi więzienie, do złożenia poręki, sądy nie przystępują do sprawy członków parlamentu, tylko po objęciu ich majątku.

W rzeczy kryminalnej, jeśli będzie o zdradę dwóch stopni, członkowie parlamentu mają przywilej być sądzonymi przez izbę parów. Lecz za inne występki i zbrodnie, deputowani izby niższej podlegają sądom zwyczajnym.

Izdom zostawione jest ukaranie za przestępstwa i zbrodnie, wewnątrz ich popełnione.

Słowa nieprzyzwoite, np. nieuległość zdaniom mowy (albo prezydenta) i nakoniec poruszenia grożące, były czasem karane wymówką, której obwiniony słuchał klęcząc; a po której zwyczajnie następowało uwięzienie w Tower.

Ala jeżeli zbrodnia albo postępek jest wielką, dosyć jest dwódziestu członków izby niższej, dla oskarżenia podeyrzanego i powołania do odpowiedzi. Dajmy np., co się jeszcze nie zdarzyło w Anglii, żeby deputowany tak był zuchwałym, izby na mównicę wezwał do buntu, a przynajmniej, żeby tylko lżył dynastyą panującą, izba natychmiast wyznaczyłaby komitet do ułożenia skargi. Do Króla natychmiast podaje się prośba o mianowanie *high steward*, (wielkiego sędziego) do prezydencyi w izbie parów i rozpoczyna się sprawa. Do wydania wyroku, dosyć jest, żeby parowie byli w liczbie dostatecznej, tak, żeby większość mogła być dwanaście głosów

(z *Gaz. Zusch.*) W Turynie zabronione zostało pod surową karą noszenie kijów, opatrzonych sękami i sztyletami, oraz wszystkich żelazem kutych, któreby większe były od zwyczajnych (jakichże to?)

Donoszą z *Austrii*, że w przypadku wojny, generał *Kienmayer*, albo generał *Frimont*, obeymie naczelne dowództwo wojska obserwacyjnego nad granicą turecką. Podług tegoż doniesienia, utrzymywano w Wiedniu, że tam przybędzie kilku Monarchów w największym *incognito* i mieszkać będą u swoich posłów.

List jeden z Paryża w gazecie powszechnej umieszczony, zapewnia, że ministerium francuzkie kazało ogłosić w urzędowej gazecie swojej *l'Etoile*, że przez ostatnie depesze otrzymało wiadomość, iż turcy podpisali wszystkie warunki pokoju, i ustępują z Multan i Wołoszczyzny. Tymczasem wiadomość ta nie sprawiła pomyślnego skutku, i nie wielki na kurs wpływ uczyniła.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 18 kwietnia: rubel srebrny, 3 ruble kop. 92½, czerwony złoty nowy rubli 11 kopiejek 97, stary rubli 11, kopiejek 78, imperyal rubli 38 kop. 15.

Przeżądź towarów:

1. Od Wileńskiej Składowej Tamożni ogłasza się, iż w niey dnia 25 terażniejszego miesiąca i dalszych dni, zrana od godziny 8mej, będą przedawane przez publiczną licytacją następujące towary skonfiskowane, a mianowicie: jedna beczka araku dwanaście ankarow mocy 14½ gradusow; jedna półbeczka araku miary dwa i pół ankarow mocy 14 gradusow; jedna beczka araku miary trzy ćwierci *stekana* mocy 14 gradusow; jedna beczka prostey wódki, miary dwie butelki; jeden kaftan nankinowy granatowy nowy, drugi takż stary; jedna stara szuba; jedna para trzewików starych.
Zarządzający fon Smitten.
Sekretarz Perfiljew.

1 Niżej podpisani znajdując zażalenie w imieniu WW. Wincentego brata, Marcyanny Róży i Konstancyi siostr Rodzeństwa Daleckich w dniu 14 apryla ter. 1822 roku w aktach Ziemskich Wileń. przeciwko żalącym się zapisane, w którym prócz obelgi na dotknięcie honoru, i fałszu dla omamienia wiary publiczney, nie znajdując nic rzetelnie zamieszczonego: aby na moment rzeczony zażalenie obojętnego w uwadze powszechney niezaymowało rozumienia, żalące się acz z naczulszą nieprzyjemnością zmuszeni remanifestować się dla wyjaśnienia rzetelności i odróżnienia fałszu od prawdy, oraz dla zabezpieczenia od uzurpacyi zawłaszczoney przez obżałowanych Daleckich w exdywizyi JW. Marszałka Wańkowicza Schedy WW. Rewkowskich na imie zeszłego s. p. Xięcia Antoniego Giedroycia Prałata i Kawalera zasądzoney: którego imie żalącym się do promowania w exdywizyi Olgieniańskiej przerzeczoney kategorii kondycjonalnie tylko użyzione było, a pretensya całkowita dwóch tysięcy rubli srebrnych za obligami od JW. Wańkowicza wydanemi z procentami żalącym się Rewkowskim przynależało: o czem żyjący JW. Marszałek Wańkowicz nieubliży świadectwa, że obligi Rewkowskim służące kondycjonalnie tylko na imie zeszłego Xięcia Prałata Giedroycia przemienione zostały: w ozem autentyczne solennoscie każdego w powszechności przekonac, są zdolne. Aby przeto Schedy w dobrach Olgienianach na rzecz zeszłego Xięcia Prałata Giedroycia zasądzoney własnictwem do WW Antoniego Sędziego i Jakóba braci Rewkowskich z dalszego ich Rodzeństwa przynależną rzeczoni WW. Daleccy nie przeżymarczyli, pod ewikcyę komukolwiek bądź niepodprowadzili, i w układy o ona z kimkolwiek o wyprzedaz lub zastawę nie wchodzili, i z nikim kontraktow w tey kategorii jako do ich własnictwa nienależney niezawierali, żalące się przez ninieysze oświadczenie publicznosc zawiadamiają i ostrzegają, dla doyscia zaś wiadomości każdego do awizacyi Kuryera Litewskiego dla opublikowania podac determinują. Co się zaś tyżce niedorzecznościow w piśmie oświadczenia przez WW. Daleckich przeciwko żalącym się wywartych, gdy te same siebie unikożemniają i na odpowiedz niezastługują, ztąd żalące się od obelżywey emulacyi dalekiem będąc, w niepamięci zostawiają, a tylko aby przekonac powszechnosc, że WW. Daleccy żadnych do żalących się pretensyi niemają i mieć zgola o nic nie mogą: owszem że Rewkowscy i Szalewiczowie mają rzecz do dopomnienia się tak o zawłaszczzenie po zeysciu s. p. Xięcia Prałata Giedroycia Schedy w Olgienianach z exdywizyi JW. Wańkowicza przysądzoney, jako też o kalkulacyę z administracyi kilkoletney folwarku Starey Rudni, i inne rzeczywiste pretensye dokumentami zeszłego Xięcia Prałata zabezpieczone, wkrótce o tem obżałowanym delatorom urzędowe uczynią w dopomniku objaśnienie. Nikczemność pretensyy przez WW. Daleckich mniemanych, wykazują przez zeszłego s. p. Xięcia Prałata Giedroycia wydawane, a żalącym się posługujące różne dokumenta. Te okażą, że nie Rewkowscy i Szalewicz WW. Daleckim, lecz obżałowani Daleccy Rewkowskim i Szalewiczom do wypłacenia i bonifikaty znaczney summy zostana w obowiązku, nim przeto do wykłarygowania rzeczywistości pojaśnionych żalące się przedsięwezma środki, tymczasowie ninieyszy naysolenniey zapisują remanifest. Pisan roku 1822 miesiąca apryla 18 dnia.

Franciszek Rewkowski b. Deputat wywod. Oszmiań. Kacimierz Szalewicz S. Z. P. S.

Roku 1822 miesiąca apryla 20 dnia. Przed Sądem Grodzkim ptu Wileńskiego stawając obecnie Adwokat W. Jan Kniaziewicz, takowy remanifest do akt podał. Prezydent Adam Dauksza, Józef Horodeński Sędzia. Antoni Pomarnacki Sędzia.

Przyjąłem i że jest w Aktach poświadczam Jan Pawłowicz Regent Sądu Grodzkiego Powiatu Wileńskiego.

Może Redakcyja do Gaz. Kur. Lit. umieścić. Prez. Grodz. Wileń. Adam Dauksza.

1 W domie należnym dawniey do dziedzictwa starozakonnego Abrama Leybowicza Słasberga, za Zamkową bramą przy górze zamkowej pod N. 484 sytuowanym, a przez Dekret Sądu Exdywizorskiego w roku 1815 januaryi 2 dnia między jego wierzycieli rozdzielonym, znajdując się do wynajęcia od frontu naprzeciw kościoła Katedralnego na dole izba z przepierzeniem, dwoma ciemnymi atkówkami, i dwoma stancyami, naprzeciw przez kurytarz od dziedzińca dwa pokoje, wewnątrz zaś dziedzińca stajnia, wozownia, i szpichlerz, oraz sklep. Życzący nając takowe mieszkanie znajdą informacyę dostateczną u JPana Józefa Buczyńskiego Murgrabięgo Palacu Radziwiłłowskiego, Kardynalia zwanego, tamże mieszkającego.

1 Niżej podpisany ma honor uwiadomiszczanowną publicznosc, iż znajdując się u niego pojazdy nowe do sprzedania, jako to: 1mo karetta poczworna nowa, w cale modna. 2do karetta podwójna nowa, takż modna, 3tio koczów trzy nowych w naymodniejszym guście, 4to kocz nowomodny, fassonem petersburskim, 5to karetta podwójna używana, 6to siodła rozmaite męzkie i damskie. Te wszystkie pojazdy za umiarkowaną cenę, i zapewne dogodną szanowney publiczności sprzedane być mogą, o dobroci zaś onych i mocy, jak równie i mechanicznie w robocie, niżej podpisany ma honor zapewnić szanowną publicznosc, że są jak naylepiey zrobione, i z naylepszego drzewa, oraz całego materyatu; jak tego tyłokrotnie niżej podpisany dał już dowody, gdzie z wdzięcznością od kupujących u niego pojazdów był wspomniany. Pojazdy te widzieć można w każdym czasie u tegoż niżej podpisanego mieszkającego w domu W. Każyńskiego przy Teatrze.

Jan Wileżyński Siedlermoyster.

1 Niżej podpisany podaje do wiadomości iż w majątku zwanym Papiernia w Gubernii Grodzieńskiej w Powiecie Lidzkim położonym, a należnym do JW. Kostrowickiego, byłego Kapitana Artylleryi i Kawalera, umarł Michał Dziakoński Komornik Powiatu Słonimskiego, po którym została uboga ruchomosc i dwa stare małe ceny konie; uprasza się aby sukcesorowie zmarłego Dziakońskiego Komornika przybywali z dowodami prawnymi dla odebrania takowych spadkow i zaręwersowania z onych przyjęcia, jeśli by zaś w przeciągu trzech miesięcy nikt się o to nie jawił. wspomniane pozostałoscie zostana, oddane Policy Powiatu Lidzkiego Józef Ruszlewicz.

1 W domu WJ. Panow Welkow na Niemieckiej ulicy znajdując się dwa Apartamenta na drugim pięttrze do przenajęcia od 1 maja do S. Michała ze stajniami i wszelkimi wygodami jakowe za bardzo umiarkowaną cenę umówić można w domu W. Marszałka Kostrowickiego za Rudnicką bramą położonego u właściciela tegoż domu.

Józef Ruszlewicz.

Wilno dnia 21 Kwietnia 1822 Roku v. s.

Dzierżawa Traktyerow.

1 Mocą Naywyżey utwierdzonego dnia 14. marca, roku 1821 postanowienia o domach gościnnych, restauracyach, Kawiarniach, Traktyerach, i Garkuchniach, Skutkiem oraz Ukazu Litewsko Gubern. Grodzień. Rządu pod dniem 30 septembra 1821 roku z Exemplařzem Naywyższego postanowienia pod N. 17357 nadesłanego, przez niniejsze ogłoszenie Ratusz Miasta Nowogródka wzywa każdego życzącego wziąć w arędę na lat cztery i miesiący siedm, ustanowione w mieście powiatowym Nowogródka dwa traktyery: jakowe mieścić się będą w samym Rynku, na wzięcie których wedle postanowienia § 15, dopuszczają się kupcy, mieszczanie i włościanie, mający świadectwa na prawo handlu i mający wedle § 20 o dobrej konducie w regularnym postępowaniu atestata, do czego, należy mieć dowód dla pewności coroczney opłaty o niezadłużeniu się za utrzymanie traktyeru prawnie uczyniony. Licytacya odbywać się będzie w Miejskim Nowogrodzkim Ratuszu w dniach następnych, 12m, 15m, i 18m miesiąca maja idącego 1822 roku, po ukończeniu jakowej, ci którzy odzierżą w Nowogródku traktyery, wezmą od Ratusza kontrakt na walorowym papierze z początkowym dla utrzymywania terminem od dnia 1 junii 1822 roku; w jakowych kontraktach będzie pojasniono, co można utrzymywać, a to odpowiednie § 24 stół, herbatę, kawę, przedaź win, wódek zagranicznych i rossyjskich, wszelkiego rodzaju romu, szromu, likierow, pączu, w ogólności wódek ze zboża wedle § 14 ustawy o poborze z trunkow miodu, piwa, porteru angielskiego, oraz wyrabianych w Rosyi na sposób angielski, niemniej, mieć nie więcej nad dwa bilardy; co się zaś tyczy dalszych prawideł i wolnościow mający zamiar należeć przy licytacji w Ratuszu z ogólnego postanowienia dostatecznie poinformują się. O czym Ratusz Nowogródki dając wiedzieć powszechności każdego z życzących utrzymywać w Nowogródku traktyery na powyżey opisane terminy do licytacji ze wszelką gotowością oczekiwać będzie. Roku 1822, miesiąca marca 5 dnia. Burmistrz Johan Trybell, Symon Zdanewicz Radny, Franciszek Samoyło Pisarz. Za zgodność świadczę Expedytor Rządu Guber. Lit. Grod. J. Krupowicz.

2. Na mocy Naywyżey utwierdzonego dnia 14 marca roku 1821 postanowienia o domach gościnnych, restauracyach, kawiarniach, traktyerach i garkuchniach stosownie do onego, i do wyszłego w dniu 30 septembra 1821 roku z Rządu Gubern. Grodzień. rozporządzenia, Ratusz miasta Lidy ogłasza: iż w mieście tym ustanowiono tylko dwa traktyery, kafenhauz, i garkuchnię. Do wydania kontraktu, na utrzymywanie traktyerow, kafenhauza i garkuchni, pojedyncze każdego, wedle tego postanowienia § 15 dopuszczają się kupcy, mieszczanie i włościanie mający świadectwo na prawo handlu i mający wedle § 20 o dobrej konducie i niezadłużeniu się atestaty, a więcej postępujący corocznie dla skarbu mieyskiego opłaty za wolność utrzymywania traktyeru, kafenhauza i garkuchni otrzyma z Ratusza miasta Lidy na herbowym papierze kontraktu na lat trzy i puł z terminem początkowym otworzenia traktyeru, kafenhauza i garkuchni od dnia 1 junii 1822 roku. Licytacya odbywać się będzie w Ratuszu miasta Lidy w terminach 1szym dnia 11 apryla, 2gim dnia 25 i 3cim ostatecznym dnia 3 maja tegoż roku, każdy przystępujący do licytacji powinien złożyć wedle § 39, kaucyą, która wedle Ukazu Rządu Gubernskiego

Grodzieńskiego dnia 30 7bra wyszłego, może się opierać na domach murowanych lub w majątkach ziemskich, może być przyniesiona w biletach bankowych, lub w gotowych pieniądzech w proporcji trzeciej części roczney arendy, a przy tym dom powinien być urzędownie oceniony, i o swobodności tego, tak i o oswobodności majątku leżącego powinno być przedstawione, razem świadectwo Sądu Głównego Grodzieńskiego 2go Departamentu. W traktyerach wedle § 24 wolno będzie utrzymywać stół, herbatę, kawę, przedaź win, wódek zagranicznych i Rossyjskich wszelkiego rodzaju romu, szromu, araku, likierow, pączu w ogólności wódek ze zboża wedle § 14 ustawy o poborze z trunkow, nastojek z tychże wódek wyrabianych, piwa letkiego, miodu, piwa i porteru angielskiego oraz wyrabianych w Rosyi na sposób angielski. Nad to, mieć nie więcej nad dwa bilardy, a dalszych wolnościach i ostróżnościach w kondycyach przedlicytacyjnych wyrażono będzie, i nadto chcący zrozumieć całe postanowienie o traktyerach, domach gościnnych, restauracyach, kawiarniach i garkuchniach, może one czytać w każdym czasie w Ratuszu miasta Lidy. O czym przez niniejsze ogłoszenie podając Ratusz do powszechney wiadomości, wzywa życzących utrzymać w Lidzie traktyery, kafenhauz i garkuchnię, aby jawili się na terminy wyrażone, na licytację ze wszelką gotowością do Ratusza miasta Lidy. Dat roku 1822 miesiąca marsa 24 dnia. Stanisław Moskalewicz Woyt miasta Lidy. Wincenty Bystrzycki Burmistrz M. Lidy. Radny Pszczonowicz. O zgodności z oryginałem poświadczam Jan Krupowicz Expedytor Rządu Guber. Lit. Grodz.

2. W skutek Naywyższego utwierdzenia marca 14 dnia 1821 roku postanowionego o domach gościnnych, restauracyach, kawiarniach, traktyerach i garkuchniach, stosownie do Ukazow Rządu Gubernskiego Grodzieńskiego od 30 7bra 1821 roku za N. 17360, 2go od 7 februaryi 1822 roku za N. 1506 nadesłanego. Miasto powiatowe Kobryń ogłasza, iż w mieście tym ustanowiono traktyerow cztery, do wzięcia kontraktu na utrzymywanie traktyerow poosobno każdego. Mocą tegoż postanowienia § 15 dopuszczają się kupcy, mieszczanie i włościanie mający świadectwo na prawo handlu i mający wedle § 20 o dobrej konducie i niezadłużeniu się atestaty a więcej podwyższający do skarbu mieyskiego opłatę za wolność utrzymywania traktyeru, otrzyma z Ratusza Kobryńskiego na herbowym papierze kontraktu na trzy lata i puł, z terminem początkowym otworzenia traktyeru dnia 1 junii 1822 roku, a licytacya odbywać się będzie w terminach 1szy 15 apryla, 2gi 28 apryla, 3ci 16 maja teraźniejszego roku; objawia się, aby przystępujący do licytacji każdy potrzebne dowody złożył wedle § 39, oraz kaucyą, która wedle Ukazu Rządu Gubernskiego Grodzieńskiego wyżej datą zacytowanego, może się opierać na domach murowanych w miastach lub w majątkach ziemskich, takż może być przyniesiona kaucyą w biletach bankowych, lub w gotowych pieniądzech w proporcji trzeciej części arędy roczney,

niemniej dom powinien być urzędownie oceniony, ze świadectwem o swobodności Sądu Głównego 2go Departamentu, w traktyerach których wedle §. 24, 25, 26 wolność utrzymywania wszelkich produktów i napitków wedle § 14 ustawy o poborze z trunków nastojek, z tychże wódek wyrabianych, miodu, piwa, i porteru angielskiego; oraz wyrabianych w Rosyi na sposób angielski. Nadto, mieć nie więcej nad dwa bilardy, o dalszych wolnościach i ostróżnościach w kondycjach przedlicytacyjnych wyrażono będzie, nadto chcący zrozumieć całe postanowienie o traktyerach, domach gościnnych, restauracyach, kawiarniach i garkuchniach, może one czytać w każdym czasie w Ratuszu miejskim Kobryńskim. Oczym przez niniejsze ogłoszenie podając Ratusz do powszechnej wiadomości, używa życzących utrzymywać w mieście Kobryniu traktyery, aby jawili się na terminu wyżej wyrażone, na lisytacyę ze wszelką gotowością do Sądu Ratussa Kobryńskiego. Dat dnia 7 apryla 1822 roku. Michał Rafałowicz Prez. Burmistrz. Paweł Kaczanko Burmistrz. O zgodności z protokółem poświadczam Expdytor Rządu Gubern. Lit. Grodz. Jan Krupowicz.

2. Niżej podpisano, czytając w Dodatku Kurjera Litewskiego za N. 37 pod tytułem niby ostrzeżenie przez P. Józefa Bärkmana zamieszczone; a nieznanym żadnym słusznym do takiego kroku pobudek, przez niniejszą odezwę, tegoż Bärkmana zawiadamiamy.

Smutnym to jest dla nas zdarzeniem: iż nieotartszy też po zgonie Ojca naszego s. p. W. Ignacego Górskiego, ze zgromadzenia XX. Missionarzew, pod imieniem Bärkmana, niby na mocy plenipotencji od WJX. Jana Górskiego; poróżniany się brat z siostrami rodzoneimi.

Ojciec nasz mając całą swą sytuacyę w summach przez nierzetelność wierzycieli i procedera, nietyło nas, i siebie nie był w stanie utrzymania, mając syna Jana w zgromadzeniu u XX. Missionarzew kapłanem, prosił kilkakrotnie przełożonych; aby on zjechał do domu Wileńskiego dla pomocy w interessach familii, ojcu laty i defektami obciążonemu. Ale tak przełożeni XX. Missionarzew w swoim zezwoleniu, jak WJX. Jan Górski na pracę, trudy niezezwolili. Zagniony tedy Ojciec w słabości, ślepotie, z swemi córkami przez lat kilka trudnić się interessami (wie o tem publiczność i palestra, co taskawych względów nieubliżała) i ledwie interessa cokolwiek zlepowały, dni życia Ojca naszego przerwane zostały.

Potym przybywa brat nasz WJX. Jan Górski kapłan zgromadzenia XX. Missionarzew na mieszkania do Wilna; rozważa interessa z nami po Ojcu naszym; a znajdując interessa w procederze; sumę istotnie tyło do życia potrzebną; wiedząc o naszym spółnictwie pracy podjętej w interessach z utratą zdrowia, i affekcie ku sobie, całej pozostałości po Ojcu naszym w summach i sprzecie na nas siostry rodzone Julię i Annetę dokumentem formalnie sporządzonym zrzekł się z warunkiem, aby znaczne quantum co rok w dzień 24 junii na s. Jan akkuratnie onemu samemu, albo mającemu plenipotencyę było opłacane, przez czas życia od nas jedna za drugą ręcząc.

Nayprzód więc wydawszy, przy rozumie i rozważdze wszelkiey, dokument zrzeczny, i uprosiwszy za pieczętarzów ludzi słusznym, zępnym,

w powszechności znanych, ustnie i óczewiście za wiedzą swego przełożonego WJX. Jan Górski kapłan zgromadzenia XX. Missionarzew, a przedstawszy być Aktorem swojej części, niemoże w teyże rzeczy wydawać plenipotencyów. Zdo kiedy ta plenipotencya jest do przyjęcia ex cypowanego quantum; to nie termin. Stio J. sli P. Bärkman jako Oycier Józefa i Ewy, ma pretensyę; to pierwszy raz wyczytułem w Gazetach, którą skoro udowodni dokumentem zapisnym własnoręcznym Ojca naszego s. p. W. Ignacego Górskiego, gotowi jesteśmy domierzyć sprawiedliwość z naszą Opieką niesatygując Sądu.

Ostrzegają zatym wszystkich, że WJX. Jan Górski kapłan zgromadzenia XX. Missionarzew, wydawszy nam siostrom rodzonym dokument formalny zrzeczny (który jest w aktach) nie jest mocen żadnych czynić rozporządzeń, ani wydawać plenipotencji komukolwiek o pozostałość po s. p. W. Ignacym Górskim. Julia Górską, Annetą Górską.

Roku 1822 mca apryla 13 dnia ta odpowiedź JPanien Górskich, może być w Gazecie Kurjera Litewskiego umieszczona, świadczę Ziemskie Ptu Wileń. Pisarz Józef Olszański.

Oświadczenie

2. Oświadczenie imieniem W. W. Wincentego Rotmistrza Powiatu Brasławskiego brata i naturalnego opiekuna, Maryanny Róty i Konstancyi siostr między sobą rodzonych, Dalekich, na W. W. Franciszka Rewkowskiego Deputata, tudzież Kazimierza Szalewicza Sędziego; tegoż Rewkowskiego zięcia i całej jego potomstwo; zanosi się z następnego powodu. Niejednokrotnie tę prawdę stwierdziło doświadczenie, że im więcej kto z cichych korzyści dostatków, tym silniej wzbudza się w nim żądza, zawłaszczenia i reszty, ta wszakże namiętność, która wśród obfitości niesytym czyniąc, z natury swojej, aktualnie rozumem obdarzone człowieka jestestwo, we właściwym jego znaczeniu poniżaj, znosi się w sobie, gdyby niejako zpokrewniona z miłością własną każdemu wrodzoną w spanoszeniu jednych nie nanosiła krzywdy bliżnim, bardziej liczniejszej i potrzebniejszej wsparcia familii. Lecz kiedy ona zbyt nie zaymie czyje serce, tam na wszelkie powinności nie ma uwagi, tam moralne obowiązki są zapomniane. Własność w duszy obżalowanych tak daleko swoje ona rozpostarła panowanie, że jej granice opisać niepodobna. Wszystkie nawet naturalne usunione względy, najwyższe jakien jest miłość brata zwałcone prawo. Słowem w czynach obżalowanych, względnie delatorów, same zdaje się uspione zostało sumienie. I tak zasady Xiąże Antoni Giedroyc, Kanonik Katedry Wileńskiej, wuy rodzony żalących się, miał rożnego dochodu sto kilkadziesiąt tysięcy zł. pol.; jeden majątek w grodzieńskiej położony Gubernii Bezdziessz zowiący się do tysiąca dymów mający sto kilkadziesiąt tysięcy czynił na rok intraty, dopieroż w onym bydło, i wszelkiego rodzaju żywioły, krescencya, rozmaitey natury ruchomość, sprzęty domowe, srebro, odzienie, ekwipaże, konie, wszystko to odpowiadające jego bogatej sytuacji; razem wzięte czyniły go pewno millionowym człowiekiem, przecież gdy ostatnich dni przeszłego 1821 roku zszedł z tego świata i tem samem z głowy swojej na delatorów, jako najbliższych swoich krewnych obwołał sukcesyę, nie zgła delatorowie nie znaleźli. Lubo obżalowani Rewkowscy i Szalewicz usposobili sobie kwiaty, jakby z opłaty arędy za dobra Bezdziessz, jednakże po zgonie i grosza jednego gotówką żalącym się nieoddano. Wszelka ruchomość kosztowniejsza pozabierana; ścianę nawet w mieszkaniu z meblow ogołocone, wszystko a wszystko zachwyconem zostało przez obżalowanych. Słowem tak dalece, że po śmierci millionowego człowieka, pozostałość taka tylko jego własności być się oka-

zala, jakaby wazniejszy byla naylichszego czlowieka. Przez cale jego zycie wszelkie dochody mieliście obzadowani w swoim reku, jego pieniadzmi folwarki i kamienice sobie pokupowaliście, nawet obzadowany Rewkowski, córki wyposazylés, a jeszcze obzadowani i to co po jego zgonie na delatorow spadac mialo arbitralnie zagarneliście i jak naryęczniew skryliście, dokumenta sobie jakoby sluzące, titulo plenipotencye, kwietacye i tym podobne z nieslychaniem nigdy w takich tranzaktach inwolucyami przed samą śmiercią potworzyliście; o jednych przyjęciu do przyznania postaraliście się, drugie aktami nieprzyzwolicie upowaznili, chcąc zaś zupełnie zgubic delatorow Testament nawet byli uformowali, i projekt onego ulozyli przyznac. Lecz ten szczęściem, jako już prawie od skrzepłego człowieka, przyjętym do przyznania nie zostal, w takiej więc krzywdzie i podeysciu, nim zalacy się obszernie i dostatecznie wszelkie obzadowych niepraktykowane dotad postęпки w zawladaniu cudzey własności mimo naybliższych sukcesorow opieszają w aktach i przed publicznością oglozają swoje krzywdy, jak równie o powrót wszelkiey po zeszytym Xieciu Giedroycia na delatorow drogą naturalną spadzley, a przez obzadowanych zaurpowanew własności, o inwalidacyą pformowanych tranzaktow prawem upomną się; tym czasem obzadowanych takowe kroki i gorszące fakta, przez ninieysze oświadczenie zalalają i manifestują. Pisan roku 1822 miesiaca apryla 13 dnia. Z mocy przyznanej plenipotencyi takowe oświadczenie podpisuję Wincenty Pietkiewicz Sub. Wileń. Adwokat.

Roku 1822 miesiaca kwietnia 14 dnia. Przed Sądem Ziemskim Powiatu Wileńskiego w Extra kadencyi sadzącym się stanowiący obecnie Adwokat Subselow Wileńskich WJPan Wincenty Pietkiewicz oświadczenie ninieysze przez się podpisane wpisac do Protokulu podal, które że jest przyjęte i wpisane w tém Sąd przy wycisnieniu urzędu swego pieczęci zaświadcza. Prezydent Ziem. Ptu Wileń. Michał Sawicki. Sędzia Ziem. Ptu Wileń. Joachim Czyż. Wileński Ziemski Sędzia Alojzy Jasiński. Za zgodność z protokulem świadczy Regent Zienkowicz.

Roku 1822 miesiaca apryla 15 dnia. Takowe oświadczenie Redakcyja może umiescic do Gaset Kuryera Litewskiego poświadczam. Prezydent Ziem. Ptu Wileń Michał Sawicki.

2 WJmć Panną Konstancya Normuntowiczówna urodzona ze Szuykowskiej, z Litwy z ptu Trockiego, przed kilkunastu laty poszła zamaż za Jelskiego, i z nim osiadla kolo Mohilowa. W tem małżeństwie dwie zostawisz córki zmarla. Familia zeszyły z Narmuntowiczow Jelskiej, nie wiedząc o terazniejszy pbycie tych Panien, a mając bardzo wazną tego potrzebę, uprasza wszystkich obywateli, czyto Mohilewskiej Gubernii czy innych, o Pannach Jelskich wiedzacych, aby chcieli o tem dodac wiadziec listem do Wilna, adresując do Kazimierza Piaseckiego Adwokata, który mieszka w domu własnym przy zaułku Sto Michalskim pod N. 111. Moze Redakcyja Kuryera Litewskiego do druku przyjac. Prezydent Grodz. Ptu Wileń. Adam Dauksza.

Znalezione Papiery.

2 Znaleziona są papiery sluzące W. Piotrowi Chodasewiczowi Komornikowi ptu Trockiego; ale zachodzi trudność w oddaniu jemu osobiście tej jego własności; uprasza się zatem, ażeby sam przybyl do majątku Zabeliszek w powiecie Kowieńskim polozonego, wbliskości Kieydan, dla ich odzyskania; i żeby byl opatrzony świadectwem, że jest rzeczywiście tym Piotrem Chodasewiczem Komornikiem, któremu te papiery sluzą.

List Gończy.

R. 1822 apr 16 dnia poddany JW. Justyna Bykowskiego Mar. Ptu Sur. Wasili Iwanow, mający lat 28 rostu 2 arsz. 5 wierszkow, twarzy ciemnej, oczy szare, malo ospowaty, z wosami, włosy

czarne, w wloszynce ciemno zieloney i czuyce sukna szarego prostego, czapka czarna z kozyrkiem, czytać i pisac umiejący, zbiegl, który gdzieby się okazal prosil dostawienia do policyi.

Arenda Apteki.

2 Wypuszcza się w trzy letnią dzierżawę apteka, z domem o gciu pokojach, piekarnią, stajnią wozownią, spichlerzem, i sklepem, w mieście Slonimie. przeto życzący wejsc o nią w uklad, raczy zglosic się o sytuacji i cenie o nią do samego aktora w tym mieście mieszkajacego Piotra Skibińskiego.

Pokoje do najęcia.

2 W domu Sędziego Towiańskiego na Rudnickiej ulicy są pokoje do najęcia, z stancją, wozownią, sklepem, spichrzem i dalszemi wygodami.

Na loteryą w St. Petersburgu, której plan umieszczony jest w 11 numerze Kuryera Litewskiego, składającą się ze czterech majątkow nieruchomych i z 1,322,000 rubli assygnacyynych, w 6009 wygranych i 17 premiiach, można dostać biletów: w Wilnie w Izbie Powszechney Opieki, nakaznaczyestwie powiatowém i u kupca Salomow Heymanna, a w miastach gubernii Wileńskiej: w powiatowych kaznaczyestwach; placąc za każdy bilet 50 rub. assyg. i na przesyłkę tych pieniedzy z Wilna do St. Petersburga po kopiejek 15 srebrem; a w innych miastach na przesłanie do Wilna i z Wilna do St. Petersburga kopiejek 20 srebrem.

Dom wychowania pod dozorem JX. Giraud.

2. Celem ninieyszego zakladu jest wspieranie zyczeń rodzicow; którzy nieprzestając na naukach zdobiących umysł, starają się nadto dadz im wychowanie moralne i religijne, zdolne ukszaltować serce.

Uczniowie będą do szkół publicznych uczeszczać.

Pomieszkanie, stol, pranie, bielizny, repetycyje, nauka rysunkow, tancow, fechtowania, językow rossyyskiego, francuzkiego i niemieckiego, dawane będą kosztem i staraniem zakladu.

Sluzący uczniow, będą karmieni i opierani kosztem zakladu.

Cena opłaty od osoby na rok szkolny jest 400 rubli sr. która to ilosc zawsze z góry w dwóch terminach ma byc zaliczona, to jest 1 września i 1 lutego. W domie Missionarskim na ulicy Subocz-

Maison d'éducation dirigée par m. l'Abbé Giraud.

1 Le but de cet établissement est de seconder les intentions des parents qui, non contents de procurer à leurs enfants l'instruction qui orne l'esprit, cherchent encore à leur donner l'éducation morale et religieuse qui forme le coeur.

Les élèves fréquenteront les écoles publiques.

L'établissement se charge du logement, de la nourriture, du blanchissage, des répétitions des leçons de dessin, de danse, d'escrime, de Russe, de Français et d'Allemand.

Les domestiques des élèves seront nourris et blanchis aux frais de l'établissement.

Le prix de la pension pour l'année scolastique est de 400 roubles argent blanc, par élève, payables en deux termes, et toujours d'avance, le 1er Septembre, et le 1er Février. Rue Suboczmaison des Missionnaires.

Obwieszczenie.

3 Michał Sawicki Prezydent, Joachim Czyż, Alojzy Jasiński, Jan Piesanko Sędziowie, Józef Olshański Pisarz, Urzędnicy Sądu Ziemskiego Ptu Wileńskiego.

Oznajmujemy tym naszym urzędowym obwieszczeniem listem, iż w skutek remissy Sądu Gł. Wileń. 2go czasowego departamentu: w dniu 25 oktobra 1821 nastaley, przeznaczajacey rozdział funduszu po zeszytym Bazylim Arteczkim komorniku Mozyrskim

na satysfakcyę wierzycieli, łącznie ze wszystkiemi pretensjami i debitorami massy zeszłego Bazylego Ardeckiego w terminie za niedziel cztery od daty niniejszego obwieszczenia to jest w dniu 18 miesiąca apryla roku terażniejszego 1822 przypadłym, na sessyach poobiednich w izbie Sądowej Ziemstwa Wileńskiego, my wyż wyrażeni urzędnicy na domiar ogólnej satysfakcyi jednoczasową ze wszystkiemi rozprawę sądownictwo exdywizorskiego Sądu rozpoczniemy.

Roku 1822 mca marca 22 dnia woźny niżej wyrażony śniadczę, iż tego obwieszczenia kopiję z autentykiem zgodną, WWJPpanom, Brygidzie i Paulinie Ardeckim suksessorom zeszłego Bazylego Ardeckiego z dokładem opieki, Dominikowi Szklennikowi adwokatowi Sądu Gł. Lit. Wileń., plenipotentowi Bogumili Kozarynowej jej potomstwu i opieki, Xiędzu Gwihelmowi Bijeyce przeorowi i całemu konwentowi XX. Augustyanów Wileńskich, Xiędzu Benedyktowi Lenartowiczowi superiorowi i całemu zgromadzeniu XX. Bazylianów Wileńskich, nieletniemu Buczyńskiemu z dokładem ich opiekuna Wiktorowi Siekierzyńskiemu, Fiedorowi Spiridonowemu Sekretarzowi, Borkowskiemu Sekretarzowi, Franciszkowi Bergielowi Adwokatowi i Regentowi Granicznemu, Józefowi Bohdziewiczowi, Kazimierzowi i Justynie Chojekim, oraz Starozakonnym, Ickowi Wolfowiczowi Derczynowi, Chaimowi Leybowiczowi Bursztynowi, Aronowi Morduchowiczowi, Matwieju Popowemu kapit., niemniej dalszym pretensorom i debitorom massy oczewisto w ręce w mieście Wilnie popodawałem i o terminie stawania za niedziel cztery od daty niniejszego obwieszczenia to jest na dniu 18 miesiąca apryla roku terażniejszego na sessyach poobiednich w sali Ziem. Ptu Wileńskiego oznaymiłem i opowiedziałem.

Józef Bartoszewicz woźny Ptu Wileńskiego. Roku 1822 mca marca 22 dnia. Przed aktami Ziemskiemu Ptu Wileńskiego stawając osobieście woźny wyż wyrażony takowe obwieszczenie zeznał. Przyjąłem Jan Zienkowicz Wileński Ziem. Regent.

Roku 1822 mca aprila 15 d. wolne w Kuryerze Lit. tego obwieszczenia umieszczenie poświadczam, Ziem. Ptu Wileńskiego Pisarz Józef Oleżański.

Licytacya.

3 Litewsko - Wileński Gubernialny Rząd podaje do wiadomości, że w onym w dniu 24 terażniejszego miesiąca apryla od godziny 11tej ranej sprzedawać się będą przez Licytacyą na rzecz Wileńskiego Przykazu powszechnego opatrzenia różney wielkości brylanty, z których 2 sztuki ocenione 10 czer. zł., 7 sztuk 16 czer. zł. i 12 sztuk 8 czer. zł., oraz piętowa duża lulka dobrze opalona 40 rubli assyg., przyczem uwiadomają się żyżący one kupić, że te brylanty i Lulka mogą być sprzedane razem wszystkie, lub też ile kto zechce sztuk. Datt w Wilnie 1822 roku apryla 15 dnia.

Assessor Kazimierz Nowicki.
Wierzbicki Sekretarz.

3. Podaje się do publiczney wiadomości, iż znajduje się w Xtwie Zmudz. w powiecie Szawell. do sprzedania częściami majątek Zelwy, który leży od Memla o mil 12, od Rygi mil 20, od Mitawy mil 14, od Lipawy mil 18, od miasta powiatowego Szawel mil 7, od Rosień mil 8, od Telsz mil 6. W majątku tym, oprócz z reſtancyi dwornej znajduje się folwark nad rzeką Weutą, obfitujący w łąki spławne i paszę dostatnią, jest wsiów różney wielkości więcej dziesiątka w

wygodnym położeniu zostających, lasu tak na opał, jako i na budowę podostatkami. We dworze Zelwach jest młyn i browar, do którego woda sama idzie rurami. Dymów jest więcej 60, włok blisko 200. Życzący nabydź raczą się zgłosić do dziedzica Zelw Stefana Grużewskiego Chor. Gł. Szawell. mieszkającego w Kurszanach o mil 3 od Szawel, gdzie się dowiedzieć można o cenie każdej części, które tak są urządzone, że w miarę ilości włok i osady wszystkie wygody są zapewnione. W każdej porze traktować można o nabycie części tego majątku i w każdym czasie pieniadze przyjmować się będą.

Takowe ogłoszenie podaje do gazet dziedzic Zelwianiński roku 1822 marca 23 dnia. Stefan Grużewski Chorąży Głiny Szawelski.

Ru 1822 mca apryla 15 dnia. Redakcyą może umieszczać do Gazet Kuryera Litto, poświadczam Michał Sawicki Prezydent Ziem. Ptu Wileń.

U w i a d o m i e n i e.

Marszałek Gubernii Litewsko Wileńskiej, stosownie do odezwy JW. Pełniącego urząd Wileńskiego Cywilnego Gubernatora Aktualnego Konsyharza Stanu i Kawalera Horna, ma zaszczyt zawiadomić, kogo to interesować może, iż w zamiarze degodności dla obywateli kontraktujących dnia 23 kwietnia w Wilnie, przeznaczoną została sala w Ratuszu, do której przez ciąg kontraktów każdodziennie zrana od godziny 8 do 1 popołudniu, wszyscy mający interesa dla wzajemnego porozumienia się, zbierać się będą. Tamże urządzone będzie biuro dla zapisania doniesień o przybywających na kontrakta i o ich mieszkaniu, tudzież wszelkie wiadomości o majątkach idących na sprzedaż, zastawy lub arendy; dokąd także mają się udać życzący mieć officialistow ekonomicznych, i wzajemnie szukający tego rodzaju obowiązków.

3 Z mocy powierzenia od WJP. Ignacego Siesickiego Podkomorzycy Ptu Wilkomir. do powszechney wiadomości podaje, że W. Siesicki Podkomorzyc chcąc rychley uścić się wierzycielom Oyca swojego przez naydogodniejszy sposób w opłacie gotowizną, postanowił wyprzedać dobra swe dziedziczne Poszyrwincie w powiecie Wileńskim, Januszew, Dobuż wielkie, Dubużki, Ignaciszki i miasteczko Kowersk w powiecie Włkomierskim leżące. Ktoby więc życzył nabydź one, czy to w ogule lub jaki pojedynczo majątek, raczy zgłosić się do niżej podpisanego mieszkającego w mieście Wilnie na Skopowce w domu Wiszniewskiego. Jan Grobicki Adwokat Sądu Gł. Lit. Wileń.

Może umieszczać Redakcyą do Gazet Kuryera Litewskiego poświadczam. Datt 1822 kwietnia 16 dnia. Michał Sawicki Prezydent Ziem. Ptu Wileń.

3 Dom W. Krzyckiego Por. pod N. 1260 za Ostrą bramą z ogrodem fruktowym jest do przedania; ktoby życzył nabyć onego aktorstwo ma się widzieć z samym aktorem teraz znajdującym się w Wilnie mieszkającym w kamienicy własnej pod Ostrą Bramą w N. 4 gdzie o cenie za dziedzictwo ułożyć się można.

Wyjeżdża za granicę.

3 Do Królestwa Pruskiego Wiliampolskiej Słobody mieszczanie, Gabryel Hilełowicz Waserdam, z Aronem Abramowicz Hackielem, i Leyzerem Wolfowiczem Karpem na miesiąc dziesięć.

Obserwacje meteorologi- czne.	Czas obserwacji		Wysokość Barom.		Wys. Ther. Beau		Wiatry.		Odmiana w powietr.	
	dnia 19	średnia	28 cal.	2,47 lin.	+	8,42	stopni	Wschodni	Pogoda	
	dnia 20	średnia	28	— 0,96	—	+	9,83	Półn. Wschodni	Pochmurno	
	dnia 21	godz. 5	27	— 11,7	—	+	7,	Półn. Wschodni	Pochmurno	